

Vers. 8.

3. Tertium, non solum posse Deum humiliare superbos, & exaltare iustos, sed & hoc facere etiā. A
Non dicit: Calix est in manu Domini vino turbido plenus, miscere & propinare potest, ut bibant impij: sed, *Misce, inquit, & propinat ex hoc: ite m, Etiam faeces eius sugent, bibent omnes impij terra.*

PSALMVS LXXVI.

AD PRAECINENDVM IN ORGANIS, PSALMVS.
canticum Asaph.

ARGVMENTVM PSALMI.

Celebratur hoc Psalmo gloria & potētia Dei, quam in terra Iehudah, exteris & impiis nationes Israēli inimicas perdendo, & populū suum, ciuitatem Hierusalem ac montem Sion seruando ac defendendo, tanquam verus Deus ac iustus iudex exercuit. Cum id sit saepenumero factū, non est opus vt pro certa aliqua historia assignanda, ad quam hic Psalmus respiciat, anxie laboremus. Graeca versio habet: *ὡδὴ πρὸς τὸν ἀσάφην. id est, Oda aduersus Assyrium sed sine autoritate Ebraea.*

Dispositio Psalmi.

Sunt autem Psalmi tres partes. Prima, terram Iehudah & Israēlis quibusdā de causis celebrat, vt vers. 1. & 2. Altera virtutem tremendi iudicij Dei contra hostes impios depraedicat, vt vers. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Tertia hortatur omnes circumquaque Israēlitas ad veri Dei cultum, vers. 11. & 12.

VERS. I.

NOTVS in Iudah Deus, in Israēl magnum nomen eius.

2. Et factum est in Salem tabernaculum eius, & habitatio eius in Sion.

3. Ibi confregit sagittas, arcus, scutum, gladium, & bellum. Selah,

4. Illustris es tu, praeclearior montibus praedonum.

5. Spoliati sunt, qui valido sunt corde, dormiunt somnium suum, & nihil assequuti sunt manibus suis omnes viri exercitus.

6. Ab increpatione tua Deus Iacob consopitus est & currus & equus.

7. Tu terribilis, tu, & quis stabit coram te simul atque caeperit ira tua?

8. Vbi è caelo audiri facis iudicium, terra timet ac silet.

9. Cum exurgis ad iudicandum Deus, vt serues omnes adflictos in terra. Selah,

11. Quoniam ira hominis celebrat te, reliquias irae tibi accingas.

11. Vouete & reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu estis, afferte munes B
ra terribili.

LECTIO.

12. Qui aufert spiritum principum, terribilis regibus terra.

Vers. 2.

In Salem. Ebr. בשלם. Græc. & vulg. Lat. legerunt בשלם id est, In pace.

Vers. 3.

Sagittas. Ebr. רשמי קשת. Græc. Robora arcuum. Vulg. Lat. Potentias, arcum. Hieron. Volantia arcus. Iustin. Illi confregit aculeos arcus.

Vers. 4.

Illustris es tu. Græc. & vulg. Lat. Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis. Hieron. Lumen es tu magnis ficè à montibus captiuitatis. Et Felix legit: A montibus praedæ. Pagnin. Prae montibus rapacibus.

Vers. 5.

Spoliati sunt, qui valido sunt corde. Græc. & vulg. Latina: Turbati sunt omnes insipientes corde. Hieron. Spoliati sunt superbi corde. Iustin. Deturbati sunt superbi corde.

Vers. 6.

Consopitus est & currus & equus. Græc. & vulg. Latina: Dormitauerunt, quia ascenderunt equos.

Vers. 10.

Quoniam ira hominis. Ebr. ביהמת אדם. Vulg. Latina: Quoniam cogitatio hominis.

Reliquias irae tibi accingas. Vulgata Latina: Et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

PRIMA PARS.

Verè mirabile est, quòd hanc nationē sibi Deus ad gloriā nominis sui delegit, cām reliquias fuerint pauciores: Deut. 7. & durissimā ceruicē habuerint: Deut. 8. Sed quoniā dilexist, inquit, patres vestros, & propter scelus quod cum eis pepigerat. Notus in Iudah Deus.

OBS. I.

Vers. 1. & 2. terrae Iehudah & Israēlis id praerogatiuae ac celebritatis praeceteris totius Orbis nationibus tribuit, quòd in illa notus sit Deus, & magnum nomen eius, praesertim in Salem: id est, Ierusalem, & monte Sion, vbi tabernaculum sibi Deus & habitationem elegerat. Potest autem illud quod versu primo dicit: *Notus in Iudah Deus, & in Israēl magnum nomen eius*, bifariam intelligi: quòd ipsis Iudeis & Israēlitis notus fuerit Deus & apud eos nomen eius habitum sit magnum & illustre: aut, quòd in Iudæis se Deus non Iudæis tantum, sed & exteris etiam nationibus cognoscendum praebuerit, & nomen suum illustrauerit. Vterque sensus vsurpari potest: posterior tamen magis videtur ad argumentum Psal. facere. Neque enim hoc tantum memoratur, quòd Iudæi Deum cognouerint: sed & hoc potissimum agitur, vt intelligamus ita Deum nomen ac potentiam suam in Israēlis populo declarasse, vt & exteri illum cognoscere ac vereri coacti sint.

Sunt hac prima parte duo notanda. Vnum est, quanti debeat à nobis fieri gratia diuinæ cognitionis, & quòd inter nos habitationem suam Deus instituit. Prior sensus hanc gratiam in Israēle commendat erat enim reuera magnum, quòd isti genti innotuerat Deus, cum interea totus terrarum Orbis ignorantiae Dei caligine pressus iacebat. Non fecit, inquit alicubi, taliter vlli nationi. Et quot hodie gentes verum veri Dei cultum ignorant? Quanta est eorum multitudo, qui illum etiā impugnant? Cogitemus igitur, quanti sit illa facienda gratia, qua datum est nobis cognoscere Deum, & voluntatem eius tenere, quam tot millia mortalium ignorant. Expendendum etiam hic est, quàm tenuis & infirma fuerit isti populo concessa veri Dei cognitio, si hanc conferas ad eam quae nobis